

V kolikor bi družčina Pleterski & Co. nadaljevala diskusijo na tako nizki znanstveni ravni, kot jo je izpričala v traktatu *Lepi, grdi, zli*, se na njena izvajanja ne bom več odzval. »Tu vsaki zastopni človek more lehkú zastopiti.«⁸

Igor Grdina

Za zaključek

V 2. številki 52. letnika ZČ (1998) je izšel tekst Andreja Pleterskega z naslovom *Lepi, grdi, zli*. Z njim avtor odgovarja na kritične misli, ki sva jih o neki njegovi predhodni razpravi napisala podpisani in Igor Grdina. Silno obsežen in – ni kaj reči – slikovno lepo opremljen tekst, je v največji meri namenjen meni oziroma moji polemiki z njim. Koliko je bila po mnenju Andreja Pleterskega stvarna, si blagohotni bralec lahko ogleda v redko videni tabeli na str. 242. V kalimerovski maniri je v kritiki videl predvsem »posmeh, napad na strokovno etiko« Andreja Pleterskega (takšen je sklep tabelarne bilance v 13. koloni!), medtem ko sem v stvarnih vprašanjih očitno vedno streljal mimo tarče in Andrej Pleterski je imel in ima še vedno in povsod prav. Ne mislim še enkrat načenjati polemike o teh zadevah in pisati dolgih traktatov (ki bi jih nemara lahko tudi sam opremil z ličnimi tabelami in barvnimi fotografijami – očitno imajo trditve, pa če so še tako prismuknjene, s tem večjo težo!), pa čeprav bi mu imel marsikaj povedati in nadrobiti in morda tudi zašpičiti, da bi se mogoče vprašal, ali je res požrl vse znanje tega sveta in ali se res spozna prav na vse, da lahko meritorno sodi o vseh vprašanjih, ki jih načenja (od npr. filološke analize Konverzije in terminoloških vprašanj Brižinskih spomenikov do diplomatike vladarskih listin ipd.). Tega ne nameravam počenjati, ker ne vidim v tem nobenega smisla. Prepričani (Andrej Pleterski) ostajajo prepričani, ostali pa si lahko še enkrat preberejo moj tekst (ZČ, št. 1/57, 1997).

Peter Štih

⁸ Citat je iz Trubarjeve Cerkovne ordninge.